

Podzimní

Michal Prokop

Tak svedeme to na podzim
když vzdalujem se sobě
když ty sama a já sám sním
o provaze a skobě

Tak svedeme to na listí
když uschnou naše slova
ať nikdo jinej nezjistí
že nechcem začít znova
ať nikdo jinej nezjistí
že nechcem začít znova

Tak svedeme to na louži
když jsme se utopili
v hloupostech po nichž netouží
milenci ani chvíli

Můžem svést teď všechno na mrazy
jež studěj naše dlaně
když polibky jsou úrazy
co chutnaj jenom slane

Tak svedeme to na vítr
když zhasnem jako svíčky
pak budem zvedat půllitr
vymejšlet slovní hříčky

A svedeme to na mlhu
když už se hledat nechcem
déšť na šedou oblohu
svedeme to, jde to lehce

Můžem svést teď všechno na mrazy
jež studěj naše dlaně
když polibky jsou úrazy
co chutnaj jenom slane